

Sygn. akt II CSK 650/18

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku K. L.
przy uczestnictwie E. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
i Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta P.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 15 maja 2018 r., sygn. akt XV Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawcy tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego:**

**- na rzecz uczestnika E. [...] spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w P. kwotę 240,00 (dwieście czterdzieści) zł
oraz**

**- na rzecz Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej
kwotę 360,00 (trzysta sześćdziesiąt) zł.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej i drugiej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Natomiast oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga

wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, nie publ.; z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, nie publ.).

Skarżący przedstawioną problematykę ujął w pytaniach: „Z czego (jakiego przepisu prawa) wynika, że w przypadku wybudowania urządzeń przesyłowych przed powstaniem prawa wieczystego użytkowania przedsiębiorstwu przesyłowemu przysługuje uprawnienie do korzystania z nieruchomości stanowiącej przedmiot użytkowania wieczystego skuteczne wobec użytkownika wieczystego w sytuacji, gdy to korzystanie z prawa wieczystego użytkowania jest ograniczone na skutek posadowienia na nieruchomości urządzeń stanowiących własność przedsiębiorstwa przesyłowego”; „Czy istnienie na nieruchomości stanów faktycznych powstałych przed powstaniem użytkowania wieczystego prowadzi do obciążenia (ograniczenia) prawa własności nieruchomości, które wpływa (kształtuje) na treść prawa użytkowania wieczystego ograniczając zakres uprawnienia użytkownika wieczystego do korzystania z tejże nieruchomości tzn. czy istniejące w chwili powstania użytkowania wieczystego stany faktyczne na nieruchomości mają wpływ na sposób i zakres wykonywania użytkowania wieczystego?”; „Czy rękojmia wiary publicznej ksiąg wieczystych wyrażona w art. 5 u.k.w.h. nie ma zastosowania do prawa użytkowania wieczystego w przypadku, gdy przed powstaniem prawa użytkowania wieczystego zostały na nieruchomości posadowione urządzenia stanowiące własność przedsiębiorstwa przesyłowego, brak jednak wyłączenia przewidzianego w treści art. 7 u.k.w.h.”?

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji jurystycznej wskazującej na występowanie odmiennych - w zakresie przedstawionych wątpliwości - ocen oraz na to, że przepisy dotyczące tej problematyki nie doczekały się wykładni albo ich niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych. Analiza uzasadnień orzeczeń sądów obu instancji, nie daje podstaw do uznania, że zachodzi jakakolwiek potrzeba wykładni przepisów

budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Skarżący nie wskazał, które przepisy jego zdaniem wymagają wykładni.

Przedstawione w skardze kwestie nie stanowią istotnego zagadnienia prawnego, lecz są związane jedynie z wątpliwościami skarżącego odnośnie do prawidłowości dokonanych przez Sąd ustaleń, który uznał, że skarżący wnioskodawca (użytkownik wieczysty) nie może domagać się ustanowienia służebności przesyłu na przysługującym mu prawie, ponieważ urządzenia przesyłowe wniesiono przed oddaniem nieruchomości w użytkowanie wieczyste. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, że służebność przesyłu może być ustanowiona na prawie użytkowania wieczystego; uznanie, że dopuszczalne jest ustanowienie służebności przesyłu na prawie użytkowania wieczystego nie oznacza jednak, że może to nastąpić w każdej sytuacji, bez względu na to, kiedy urządzenia przesyłowe powstały i zostały na nieruchomości posadowione. Jeżeli zatem tytuł prawny do korzystania z urządzeń przesyłowych nie został uregulowany do czasu powstania prawa użytkowania wieczystego, to użytkownik wieczysty nie ma roszczenia o ustanowienie służebności przesyłu. Ustanowienie takiej służebności następuje w takiej sytuacji przez obciążenie nieruchomości, a nie prawa użytkowania wieczystego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2017 r., V CSK 165/16, nie publ.; a także uchwałę siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2017 r., III CZP 101/16, OSNC 2017, nr 11, poz. 123).

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zostały w sposób właściwy wykazane.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

[aw]